

Вариводе су насељено мјесто у Буковици. Налазе се 3 км југозападно од Кистања. Припада општини Кистање у Шибенско-книнској жупанији. Раније је село припадало општини Книн.

Географија

Положај и облик насеља

Село, најближе Ђеврскама, смјештено је на лјевој страни путног правца Кистање-Ђеврске, између Кистањскг и Вариводског крша и крашког поља јужније од села, уз цесту дугачку више од 3500 метара. Кроз село Вариводе, пролази регионални пут ширине 5 метара, који води према Рошком Слапу и Националном Парку "Крка";

Демографија

У следећој табели су дати подаци о броју становника од 1857. до 1953. године [1]:

1857	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1931	1948	1953.
384					0[нп.1]		442		497

Према попису из 1991, Вариводе су имале око 125 домаћинстава са 477 становника, од чега 472 Срба, 1 Хрвата, 2 Југословена и 2 остала. У наредној табели су наведени подаци из пописа становништва опредељених по народностима, вршених у ФНРЈ, односно СФРЈ од 1961. до 1991 [2][3][4][5]:

Године	Укупно	Срби	Хрвати	Југословени	Остали
1961.	751			-	-
1971.	655			645	2

1981.	546	511	3
1991.	477	472	1

Презимена из Варивода

- Берић — Православци, славе Св. Јована
- Гајица — Православци, славе Св. Георгија
- Гладовић — Православци, славе Св. Георгија
- Граовац — Православци, славе Лазарову Суботу
- Добријевић — Православци, славе Св. Стефана
- Дукић — Православци, славе Св. Георгија
- Илијашевић — Православци, славе Св. Георгија
- Јелача — Православци, славе Св. Георгија
- Јерковић — Православци, славе Св. Георгија
- Мијалица — Православци, славе Св. Георгија
- Покрајац — Православци, славе Св. Георгија
- Ракић — Православци, славе Св. Георгија
- Ћосић — Православци, славе Св. Стефана

Економија

Непосредно по завршетку Другог свјетског рата саграђен је и Задружни дом. У Вариводама су радиле и двије трговачке радње као и један угоститељски објекат.

Школа и Црква

У Вариводама се Основна школа помиње још 1900. године, када је село припадало општини Шибеник. Српска народна читаоница и књижница отворени су у селу 1912. године, што указује на то да село почетком прошлог вјека (XX) није заостајало за Ћеврскама и Кистањама. У селу је била осмогодишња Основна школа "Симо Матавуљ", коју су похађали и ђаци из Какња и Смрдеља.

Парохијско средиште им је црква [Св. Илија у Ћеврскама](#) . Гробље је било на јужном ободу Вариводског поља и Ћеврсачког крша, са никад довршеном капелом. [6]

Напомене

1. нп.1 За 1869. годину, подаци су наведени под насељем Смрдеље.

Референце

1. 1.^ Државни завода за статистику Републике Хрватске: Насеља и становништво РХ од 1857-2001. године, Загреб, 2005.
2. 2.^ Савезни завод за статистику и евиденцију ФНРЈ, попис становништва 1961. године.
3. 3.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1971. године.
4. 4.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1981. године.
5. 5.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1991. године.
6. 6.^ Борислав Шарић, Буковица и Котари ; Београд (1998), Завичајни клуб Ћеврсачког краја "Сава Бјелановић", Cobiss.sr-id: 13268096